

[Statsministeren.]

ning og som et skridt på vejen mod det endelige mål: det brede europæiske frihandelsområde.

Den danske regerings indsats under forhandlingerne mellem de syv lande i Stockholm har på dette område været to ting:

at få klart fastslået, at et af hovedformålene med dannelsen af det ydre frihandelsområde er at få forhandlingerne mellem de seks og de syv eller — endnu bedre — mellem alle OEECs medlemmer genoptaget, og

at få traktaten udformet på en sådan måde, at samarbejdet mellem de syv ikke fik en udfordrende karakter i forholdet til de seks, og således, at det sikres, at senere forhandlinger mellem de to grupper lettes mest muligt.

Det vil være tinget bekendt, at disse bestræbelser har ført til værdifulde resultater, bl. a. derved, at det er lykkedes at sikre, at toldafviklingen mellem de syv finder sted i samme tempo som mellem de seks, og derved, at det ikke er hensigten gennem afviklingen af de kvantitative restriktioner at forskelsbehandle over for de øvrige OEEC-lande.

Under forhandlingerne om oprindelsesreglerne i Stockholm er disse bestræbelser blevet fortsat, og det er lykkedes at opnå forståelse for nødvendigheden af at tilvejebringe så liberale regler, at det kan påregnes, at der ikke i nævneværdigt omfang vil ske omlægninger i importen af råvarer og halvfabrikata fra lande uden for frihandelsområdet til lande inden for dette.

For at sikre, at ingen muligheder for at få nye forhandlinger bragt i stand forspildes, har regeringen i øvrigt opretholdt den snævraste kontakt med såvel de enkelte lande inden for de seks som med disses institutioner i Bruxelles. Dette er bl. a. sket gennem Danmarks faste repræsentation ved de seks' ministerråd og kommission i Bruxelles. Vi har herigennem fået kendskab til de såkaldte Hallsteinforslag til et begyndende samarbejde mellem de seks og de syv. Udenrigsministeren gav i forgårs det udenrigspolitiske nævn en redegørelse herfor. De seks landes udenrigsministre vil behandle disse forslag ved et møde i Strasbourg i slutningen af november. Dette møde og en nærmere afklaring af planernes indhold må

vi afvente. Jeg kan også nævne, at en fremtrædende fransk økonomisk diplomat har været udenrigsministeriets gæst i sidste uge, og at denne lejlighed naturligvis blev udnyttet til indgående samtaler om de fremtidige muligheder. Tiden synes endnu ikke at være inde til det afgørende initiativ. Her er ikke blot tale om en dansk bedømmelse, men om en bedømmelse, som må foretages af flere. Men situationen kan ændre sig, og fra dansk side gør vi vort bedste for at øve indflydelse på den i overensstemmelse med vore synspunkter. Jeg tror, at disse bemærkninger samtidig kan være et svar til andre ærede medlemmer, bl. a. det ærede medlem hr. Hans Schmidt, der også fremsatte betragtninger over markedsplanerne.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt fremkom i øvrigt i sit indlæg med en række betragtninger vedrørende den udvikling, som kan ventes, såfremt problemerne vedrørende en verdensomfattende nedrustning løses, hvad jo alle håber og arbejder for. Jeg synes imidlertid ikke, det vil være rigtigt ved denne lejlighed at gå nærmere ind på disse specielle problemer.

Må jeg derefter sige et par ord om nogle af de grønlandske spørgsmål, som er rejst, og jeg tænker mest på de enkeltproblemer, som det ærede medlem hr. Elias Lauf rejste. Det var måske fristende her at gå ind i en debat med det ærede medlem hr. Poul Møller om den grønlandske drivhuskultur eller om den såkaldte verdens-enestående socialisering af det grønlandske folk, men jeg vil foretrække at lade slagordene ligge. Der er ingen, der kan være i tvivl om — i hvert fald ingen af os, der sidder i det høje ting — at der i Grønland er sket og sker en udvikling, der gør det både nødvendigt og rigtigt, at fremtidens linjer nu sagligt drøftes og behandles både i regeringen, i det høje folketing og i offentligheden.

Regeringen har jo understreget sit synspunkt i åbningstalen, og jeg skal derfor såvel til det ærede medlem hr. Elias Laufs bemærkninger om udviklingen i Grønland med udgangspunkt i Grønlandskommissionens betænkning fra 1950 som til de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Poul Møller kun gentage, hvad jeg sagde i åbningstalen: at regeringen med folketingets Grønlandsudvalg agter at drøfte, om den politiske og økonomiske udvikling i Grøn-